

- ii) Retten har ikke taget behørigt hensyn til bestemmelserne om fortrolighed i sektorspecifik lovgivning om plantebeskyttelsesmidler, nemlig Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF⁽⁴⁾.
- iii) Retten har begået en fejl, idet den har set bort fra behovet for — så vidt muligt — at fortolke artikel 6, stk.1, i Århusforordningen i overensstemmelse med chartret om grundlæggende rettigheder og aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder («TRIPS»).

⁽¹⁾ EUT L 264 af 25.9.2006, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 23. december 2013 — Diageo Brands BV mod Simiramida-04 EOOD

(Sag C-681/13)

(2014/C 71/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Diageo Brands BV

Sagsøgt: Simiramida-04 EOOD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 34, nr. 1), i forordning (EF) nr. 44/2001⁽¹⁾ fortolkes således, at denne grund til afslag også omfatter det tilfælde, hvor afgørelsen fra retten i oprindelsesmedlemsstaten er i åbenbar modstrid med EU-retten, og denne ret er bekendt hermed?
- 2) a) Skal artikel 34, nr. 1), i forordning (EF) nr. 44/2001 fortolkes således, at den omstændighed, at den part, der påberåber sig denne grund til afslag, har undladt at anvende alle retsmidler, der er til rådighed i den medlemsstat, hvor afgørelsen er truffet, er til hinder for, at denne part med føje kan påberåbe sig denne grund til afslag?

- b) Såfremt spørgsmål 2a besvares bekræftende; forholder det sig anderledes såfremt anvendelsen af retsmidler i den stat, hvor afgørelsen er truffet, ville have været formålsløs, idet det må lægges til grund, at dette ikke ville have ført til et andet resultat?

- 3) Skal artikel 14 i direktiv 2004/48/EF⁽²⁾ fortolkes således, at denne bestemmelse også omfatter parternes omkostninger i forbindelse med en erstatningssag i en medlemsstat, såfremt erstatningskravet og forsvaret herimod bygger på modpartens påståede ansvar som følge af gennemførelsen af en arrest og afgivelsen af oplysninger med henblik på håndhævelse af sin varemærkeret i en anden medlemsstat, og der i denne forbindelse i førstnævnte medlemsstat opstår et spørgsmål om anerkendelse af en retsafgørelse truffet i sidstnævnte stat?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29.4.2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157, s. 45).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 27. december 2013 — X AB mod Skatteverket

(Sag C-686/13)

(2014/C 71/19)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X AB

Sagsøgt: Skatteverket

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 49 TEUF og 63 TEUF til hinder for en national lovgivning, hvorefter hjemstedsstaten ikke tillader fradrag af valutakurstab, som er integreret i et kapitaltab på erhvervsmaessige andele i et selskab, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat, idet hjemstedsstaten anvender et system, hvor kapitalgevinster og kapitaltab på sådanne andele ikke tages i betragtning ved beregning af beskatningsgrundlaget?